

Opis bibliograficzny: Leszek Brogowski, bez tytułu, [w:] *Leszek Brogowski. Fotografia kolorowa*, broszura towarzysząca wystawie, Foto-Medium-Art, Wrocław 1979, [s. nlb.]

Uwagi:

Słowa kluczowe: fotomedializm, malarstwo, poznanie, fotografia kolorowa, Foto-Medium-Art

---

Tekst:

Od początku roku 79 zaprzęta mnie praca nad nowym cyklem, któremu nadałem ogólny tytuł „Fotografia kolorowa”. Obszary to dla sztuki zupełnie dziewicze, niezbadane, pełne przeto niespodzianek. Barwa fotografii była jak dotąd wykorzystywana jako dekoracja, atrakcyjny i przyciągający oko, a wraz z nim i widza, dodatek, ładny i estetyczny glanc. W pracy nad tą serią istotną rolę odgrywa coś, co nazywam wysiłkiem materii, pokornym wobec niej pytaniem o jej własne możliwości, zatajoną chłonność na pewne zanczenia, granice elastyczności w reprezentowaniu idei i tak dalej, co przy pewnej brutalności nazwać można artystycznym badaniem tego dziewiczego (jak dla sztuki) medium. Nie jest ono jednak (badanie owo, że użyję raz jeszcze tego słowa) celem samym w sobie. Dokonywać się jednak musi wraz ze sztuką, jako nieodłączny atrybut gry pomiędzy manifestowaną treścią i możliwością zawarcia owej treści w danym tworzywie. Dla mnie jest nim teraz barwna fotografia. Nie widząc sensu reprodukcji w czerni i bieli zdjęć z serii, która nazywa się „Fotografia kolorowa” (to chyba nad miarę oczywiste) zastąpię reprodukcję komentarzami do poszczególnych prac, co wydaje mi się korzystniejsze.

1

„Fotografia jako reprodukcja. Fotografia jako generacja.”

Obraz fotograficzny – to w powszechnym przekonaniu reprodukcja świata. I fotografii kazano reprodukować jedynie. Trzeba wreszcie zapytać, ile w tej r e p r o d u k c j i zawiera się

własnego, autonomicznego udziału samej fotografii; bo g e n e r u j e ona znacznie więcej niżby na to wskazywały pozory. Nie tylko o d t w a r z a , ale również (a może przede wszystkim?) w y t w a r z a .

2

„Iconologia I”

Światło jest odbiciem boga

Światło jest odbiciem życia, istnienia, obecności

Światło jest odbiciem poznania, mądrości,

wiedzy

Światło jest odbiciem dobra i piękna

Fotografia jest odbiciem światła

„Iconologia I” jest punktem wyjścia dla całej serii prac, interpretujących klucze poznawcze, wedle których operowali w swych obrazach światłem Memling, El Greco, Rembrandt, Carravaggio, Monpère i in.

3

Odwieczny problem malarstwa: niemożność zawarcia w jego logice – logiki oglądanego świata. Najbardziej dramatyczne wyrażają go bodaj obrazy Cezanne’a: „...widzę, że z doznań barwnych, tworzących światło, wynikają abstrakcje – pisał – które nie pozwalają mi pokryć płótna ani też rozgraniczyć przedmiotów...” Fotografia ludzi tylko pozorem definitywnego rozwiązania...

4

Zdrowy rozsądek podpowiada, że barwa w fotografii stanowić musi o pełniejszym i wszechstronniejszym, czynionym przez nią, odwzorowywaniu. Że będąc dookreśleniem informacji zawartej w fotografii czarno-białej, zwielokrotnia jej czytelność, możliwość identyfikacji itd. Praca „Fotografia kolorowa 4” obrazuje jedną z wielu możliwych sytuacji, w której barwa (wbrew zdrowemu skąd inąd rozsądkowi) niweczy czytelność zdjęcia, staje się „maską informacyjną” pogarszającą jego czytelność, utrudniającą identyfikację szczegółów.

5

Renesans powiązał formę z intelektem, dla jej wymierności, wymierzalności, możliwości opisu i odtworzenia. Kolor odniósł do sfery emocji, doznań, wzruszeń, dla racjonalnego nieokielznania barwy. Czy dopiero fotografia podważa sens tych związków?

6

Fotografia została zρέcznie włączona do tej ogólnej aparatury, wytwarzającej fikcję i iluzję życia, w których czujemy się lepiej niż w realnej, chropawej rzeczywistości. Niektóre moje zdjęcia, przez ucieczkę od tej iluzji, czynią nawet wrażenie źle wykonanych technicznie. A ja zrezygnowałem w nich tylko z laboratoryjnie rozproszonego i równomiernie rozłożonego na przedmiotach żurnalowo-fikcyjnego oświetlenia, na korzyść chropawej, ale jednak rzeczywistości. „Fotografia kolorowa 6” jest rozwarstwieniem oświetlenia.